

"Ombrę nasi- lumenis nite ..."

Не ще дирим дали всичко това, което Данте ни разказва в "Нов живот" е исторически вярно; ала ~~едни~~ сигурно е, че същността на тия факти отговаря ~~на истината~~ на самата действителност. За съществуването на Беатриче вече говорихме, наистина много подробности от нейния живот имат всички признаци, че са истински: срещата с Данте, присмеха и над неговото смущение, смъртта на бащата; също така отношенията между Данте и Кавалканти, неговата болест, подчинението му на любовта към ~~прекрасния~~ любезната и мила жена, преминаването на поклонниците през Флоренция ни се представят като неопровержими факти. Това ни кара да вярваме ~~и~~ ^{че} и другите подробности, които не излизат от естествения ~~ред~~ ^{ред}, са верни, като смятаме, че най-много ~~могат да бъдат~~ са могли да получат от разказвача си едно тълкувание съгласно с чувствата му. Естествено, не е възможно да се установи и докаже колко истина има в всяко твърдение на Данте; ~~но~~ ^{по-важна}, в случая, е психологическата истина, т.е. как поетът е видял и почувствувал своя младежки живот и любовта си към Беатриче, когато е мислил отново върху тях при съчиняването на ~~творбата~~ вдъхновената от нея творба.

Тази ~~впечатлителна~~ искреност на чувството съставлява интимната истина на книгата, и тази Беатриче, която ние познаваме и която живее^В изкуството, не е дъщерята на Фолко Портинари, а прекрасната любима, която Данте възпя и чийто образ ни даде според погледа на сърдцето си, напълно убеден, че е бил в съприкосновение с "нещо дошло от небето на земята". Каквото казва лириката, ~~каква~~ казва го и прозата ~~върху~~ ^{та} която ~~те~~ се разлива^{разливат}; защото в душата на поета цялото минало отново оживява в тръпнен унес, и това, което прозата разказва можем да го намерим в поезията, като